

РЕШЕНИЕ

№ 1469

гр. Пловдив, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно
наказателно дело № 20225330202136 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН.**

Образувано е по жалба от И.Т.Р., ЕГН: *****, с адрес: ***, чрез
адв. К.В.-А. **против** Електронен фиш серия К № 4190706 за налагане на глоба
за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или
система, издаден от ОДМВР – Пловдив, с който на основание чл. 189, ал. 4
във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на
жалбоподателя е наложено административно наказание **глоба** в размер на **50**
(петдесет) лева за нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за необоснованост на атакувания
електронен фиш (ЕФ). Жалбоподателят твърди неправилно да е определено
физическото лице, което е *** на юридическото лице – собственик на
автомобила, с който е извършено нарушението. Поддържа той да е *** на ***,
но да не е овластен и определен за *** дружеството. Взема становище, че в
съответствие с правилата на Търговския закон (ТЗ) за представителство на
акционерното дружество съветът на директорите е овластил едно лице от
състава си, което да представлява дружеството и че неговото име е вписано в
търговския регистър. Твърди, че неправилно е определен субектът на
административнонаказателната отговорност при издаването на обжалвания
ЕФ, с което неправилно да е приложен материалният закон. Моли
електронният фиш да бъде отменен. В съдебно заседание, редовно призован,
жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна с писмено становище от *** Г.Б., приложено на
лист 10 от делото, оспорва жалбата и поддържа електронния фиш. Твърди

при издаването му да не са допуснати съществени процесуални нарушения и същият да съдържа всички задължителни реквизити на съдържанието си. Взема становище ясно да е посочено мястото на извършване на нарушението, както и правилно да е определен размерът на административното наказание глоба. Поддържа нарушението да е установено с одобрен тип средство за измерване, което да е годно за употреба към датата на деянието, както и да е отчетена максимално допустима грешка от 3 км/ч в полза на водача от измерената скорост. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а електронният фиш да бъде потвърден. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание, редовно призована, въззиваемата страна не се представлява.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от И.Т.Р., спрямо когото е наложено административното наказание, следователно от лице с надлежна процесуална легитимация. Екземпляр от електронния фиш е връчен на жалбоподателя на 11.01.2022 г. съгласно справката от системата АИС АНД на лист 26 от делото, а жалбата е подадена на 18.01.2022 г. пред Софийски районен съд, като образуваното дело е изпратено по подсъдност на Районен съд – Пловдив, поради което срокът по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е спазен, а жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, поради което атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен по следните съображения:

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

„Юнион - Груп“ АД било акционерно дружество с едностепенна система на управление. Съгласно устава на дружеството то се ***ло от *** Т.Т.А., чиито имена били вписани в търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ като представител на дружеството. Към 17.11.2020 г. жалбоподателят И.Т.Р. бил *** на ***, но не бил представляващ дружеството.

„Юнион - Груп“ АД било собственик на лек автомобил „Ленд Ровер Рейндж Ровер“ с рег. № ***.

На 17.11.2020 г. в 09:43 часа по републикански път II-64, на км 34-ти в посока от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен, извън населено място, лекият автомобил „Ленд Ровер Рейндж Ровер“ с рег. № ***, собственост на „Юнион - Груп“ АД, се движил със скорост от 80 км/ч. В този пътен участък не било въведено ограничение на скоростта или други забрани за движещите се превозни средства, поради което максимално допустимата скорост за движение предвид категорията на автомобила била 90 км/ч. Управлението на процесния автомобил с посочената скорост било заснето и установено с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M с № 511. Стойността на измерената скорост от техническото средство била 83 км/ч, като след приспадната максимално допустима грешка

от „минус“ 3 км/ч била установена стойност на скоростта на движение от 80 км/ч.

За това деяние против жалбоподателя Р. бил издаден обжалваният Електронен фиш серия К № 4190706, с който му било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева. В електронния фиш било прието, че жалбоподателят е *** на ***, както и че на посочения пътен участък е действало ограничение на скоростта от 60 км/ч, въведено с пътен знак В26. Било наложено наказание глоба на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

В посоката на движение от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен /по намаляване на километража на пътя/ на републикански път II-64 пътен знак В26, който въвеждал забрана за движение със скорост по-висока от 60 км/ч, бил поставен на км 34+605 заедно с допълнителна табела Т1 /4000 метра/, поради което ограничението на скоростта пораждало действие, считано от км 30+605. Знак В26, въвеждащ забрана за движение със скорост по-висока от 60 км/ч, бил поставен и на км 32+600 отново заедно с допълнителна табела Т1 /2000 метра/, поради което ограничението на скоростта пораждало действие от км 30+600 от същия път.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на събраните и проверени по делото писмени доказателства:

От справка от Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел за актуално състояние към 17.11.2020 г. по партидата на търговеца „Юнион - Груп“ АД (лист 13-14 от делото) се установява, че към тази дата дружеството се *** от Т.Т.А., чието име е вписано в регистъра. Изяснява се още, че жалбоподателят И.Т.Р. не е сред вписаните ***, като той е ***е.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 се установява, че процесното техническо средство тип TFR1-M е от одобрен тип и е вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835.

От Протокол № 9-33-20 от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M се изяснява, че процесното техническо средство с № 511 е преминало последваща метрологична проверка на дата 26.10.2020 г. със заключение, че съответства на одобрения тип. Установява се и че максимално допустимата грешка при измерване на скоростта е +/- 3 км/ч при движение до 100 км/ч.

От Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 273p-12357/18.11.2020 г. се установява, че на дата 17.11.2020 г. мобилна система за видеоконтрол TFR1-M с № 511 е заснела статични изображения с номера от 12029 до 12079, с начален час на работа 09:20 ч. и краен час на работа 13:30 ч. и с място на контрол път II-64, км 34-ти в посока от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен.

От изготвеното статично изображение във вид на снимков материал от клип № 12033 от радар TFR1-M № 511 се изяснява, че е измерена скоростта на движение на лек автомобил с рег. № ***, стойността на измерената скорост е 83 км/ч, а заснемането е извършено на 17.11.2020 г. в 09:43 часа.

От справка за собственост на МПС с рег. № *** се установява, че същото е собственост на „Юнион - Груп“ АД, ЕИК: 175345958.

От писмо с вх. № 35952/05.05.2022 г. от директора на Областно пътно управление – Пловдив (лист 15 от делото) и Констативен протокол от 02.11.2020 г. (лист 16 от делото) се изяснява, че на републикански път II-64 в посоката от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен (Пловдив-Карлово) на км 34+605 е поставен пътен знак В26 (60 км/ч) заедно с допълнителна табела Т1 (4000 м) и на км 32+600 е поставен пътен знак В26 (60 км/ч) заедно с допълнителна табела Т1 (2000 м).

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

От събраните и проверени по делото доказателства се установява, че от обективна страна на 17.11.2020 г. в 09:43 часа лек автомобил „Ленд Ровер Рейндж Ровер“ с рег. № *** се е движил със скорост от 80 км/ч по републикански път II-64, км 34-ти в посока от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен. Установява се и че автомобилът е собственост на юридическото лице „Юнион - Груп“ АД. Деянието е заснето от мобилно техническо средство, което е от одобрен тип и е годно за употреба към процесната дата, а установената стойност на скоростта е определена след приспадане на максимално допустима грешка от минус 3 км/ч от стойността на измерената скорост.

Основният спорен въпрос по делото се концентрира около обстоятелството дали жалбоподателят Р. е годен на субект на вмененото му във вина административно нарушение и дали правилно е ангажирана неговата отговорност за така извършеното деяние. Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Собственик на процесния автомобил „Ленд Ровер Рейндж Ровер“ с рег. № *** е юридическото лице „Юнион - Груп“ АД. От устава на дружеството, както и от вписаните данни в търговския регистър се установява, че то е акционерно дружество с едностепенна система на управление. Следователно единственият изпълнителен орган е съвет на директорите. Той е колективен орган, който се състои най-малко от три, но не повече от девет лица съгласно чл. 244, ал. 1 от ТЗ. Начинът на управление на дружеството не предопределя отнапред и начина, по който то ще се представлява. Представителството на акционерното дружество е изрично регламентирано в чл. 235 от ТЗ, озаглавен „представителна власт“. Съгласно чл. 235, ал. 1 от ТЗ членовете на съвета на директорите представляват дружеството колективно **освен ако уставът**

предвижда друго. В процесния случай към датата на извършване на деянието - 17.11.2020 г., съветът на директорите се е състоял от пет лица. Сред тях е и жалбоподателят И.Т.Р.. При издаването на електронния фиш обаче напълно са игнорирани разгледаните по-горе правила за представителството на акционерното дружество, доколкото уставът е предвиждал специална уредба за представляване на дружеството. Уставът е публикуван и публично достъпен в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ в частта актуален учредителен акт. В чл. 35, ал. 3 от него е постановено, че името на лицето/лицата, овластени да представляват дружеството, се вписват в Търговския регистър. Съгласно ал. 1 на същия член представителството на дружеството може да бъде възложено на един или няколко от членовете на съвета на директорите. Следователно в съответствие с правилото на чл. 235, ал. 1 от ТЗ в устава изрично са предвидени особени правила за представителството, които изключват представителната власт в полза на всяко лице, което е член на съвета на директорите, и която власт да произтича единствено от това му качество. Съгласно чл. 235, ал. 2 от ТЗ съветът на директорите при едностепенната система на управление може да овласти едно или няколко лица от състава си да представляват дружеството. Имената на така овластените лица, разполагащи с учредена представителна власт, се вписват в търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ съгласно изричния регламент на чл. 235, ал. 3 от ТЗ. Установено от служебно извършената от съда справка по партидата на търговеца, приложена на лист 13 и 14 от делото и приета като писмено доказателство, към интересуващата делото дата – 17.11.2020 г., в **регистъра е вписано името** на лицето, овластено да представлява „Юнион - Груп“ АД в съответствие с разгледаните по-горе правила. Това лице е Т.Т.А., както основателно се сочи в жалбата. Последният е определен за изпълнителен директор по реда на чл. 35, ал. 1 от устава на дружеството и това обстоятелство е надлежно оповестено до третите лица по реда, предвиден в чл. 235, ал. 3 от ТЗ.

Жалбоподателят Р., който е наказан с обжалвания електронен фиш, не е сред лицата, представляващи дружеството „Юнион - Груп“ АД, което е собственик на процесния лек автомобил. Действително жалбоподателят е ***, което обстоятелство той признава и в жалбата, но от това не следва автоматично извод и за наличието на представителна власт. По тези съображения съдът приема, че за да бъде законосъобразен, електронният фиш е трябвало да бъде издаден срещу лицето, което е изрично вписано в търговския регистър като представител на дружеството –собственик на автомобила. Вместо това той е издаден против жалбоподателя Р. като ***, но без той да е и законен представител на търговското дружество. По този начин неправилно е приложен материалният закон при издаването на електронния фиш, което обуславя самостоятелно основание за неговата отмяна.

Съдебната практика по приложението на чл. 235, ал. 2 от ТЗ е трайна и последователна, като приема, че в случаи като процесния – когато са овластени едно или няколко лица измежду членовете на съвета на

директорите, които да представляват дружеството и техните имена са вписани в търговския регистър, то останалите невписани членове на управителния орган не разполагат нито с активна, нито с пасивна представителна власт, а това налага извод и че те не са „законен представител на юридическо лице“ по смисъла на чл. 188, ал. 2 от ЗДВП. В този смисъл: *Определение № 410 от 12.06.2013 г. по ч. гр. д. № 2412/2013 г. на ВКС; Определение № 630 от 24.09.2013 г. по търг. д. № 891/2012 г. на ВКС; Решение № 1569 от 18.02.2004 г. по гр. д. № 2576/2002 г. на ВКС.*

Същите изводи по приложението на материалния закон са формирани и в практиката на Върховния административен съд – така *Определение № 8336 от 20.06.2018 г. по адм. д. № 4052/2018 г. на ВАС; Определение № 10473 от 29.12.2001 г. по адм. д. № 7326/2001 г. на ВАС; Определение № 1685 от 20.03.2000 г. по адм. д. № 1585/2000 г. на ВАС; Решение № 6347 от 01.06.2015 г. по адм. д. № 5674/2014 г. на ВАС.*

Практиката на административните съдилища в страната по сходни казуси приема, че в случаите на установено нарушение на режима на скоростта с МПС, собственост на акционерно дружество, електронният фиш може да бъде издаден само срещу изпълнителния член, вписан в търговския регистър като представляващ, но не и срещу останалите членове на съвета на директорите, които не са представляващи дружеството – така *Решение от 14.04.2020 г. по к.а.н.д. № 70/2020 г. на Административен съд – Стара Загора; Решение от 25.05.2018 г. по к.а.н.д. № 149/2018 г. на Административен съд – Стара Загора; Решение № 620 от 24.08.2020 г. по к.а.н.д. № 634/2020 г. на Административен съд – Пазарджик; Решение № 633 от 27.08.2020 г. по к.а.н.д. № 503/2020 г. на Административен съд – Пазарджик; Решение № 286 от 31.10.2019 г. по к.а.н.д. № 248/2019 г. на Административен съд – Кюстендил; Решение от 28.01.2020 г. по к.а.н.д. № 361/2019 г. на Административен съд – Русе; Решение № 2179 от 15.12.2017 г. по к.а.н.д. № 2855/2017 г. на Административен съд – Бургас; Решение от 19.07.2018 г. по к.а.н.д. № 202/2018 г. на Административен съд – Сливен.* Посочената съдебна практика изцяло се споделя от настоящия състав.

Налице е и друго самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш – поради липсата на извършено нарушение от обективна страна. Доказано е по делото, че процесният автомобил се е движил със скорост от 80 км/ч. Прието е в електронния фиш, че на км 34-ти от път II-64 в посока от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен е действало ограничение на скоростта от 60 км/ч, което да е сигнализирано на водачите с пътен знак В26. Този извод се явява оборен от събраните по делото доказателства. От справката от Областно пътно управление – Пловдив, приета като писмено доказателство, се установява, че в процесния участък от пътя знак В26 е поставен на следните места:

- на км 30+530 дясно (посока Пловдив) - знак А12, знак В26 (60 км/час) и табела Т1 4000 метра;

- на км 32+500 дясно (посока Пловдив) - знак А12, знак В26 (60 км/час) и табела Т1 2000 метра;

- на км 34+605 ляво (посока Карлово) - знак А12, знак В26 (60 км/час) и табела Т1 4000 метра;

- на км 32+600 ляво (посока Карлово) - знак А12, знак В26 (60 км/час) и табела Т1 2000 метра.

От справката се изяснява и че нарастването на километража на пътя е в посока от гр. Карлово към гр. Пловдив. Процесният автомобил се е движил от с. Граф Игнатиево към с. Черноземен, следователно в посока от Пловдив към Карлово, или по намаляването на километража на пътя. Следователно релевантните знаци, с които водачът е трябвало да съобразява поведението си, са тези, поставени на км 34+605 и на км 32+600 – и двата, регулиращи движението в посоката от гр. Пловдив към гр. Карлово. И за двата знака В26 се доказва да въвеждат ограничение на скоростта от 60 км/ч, но така също и към двата знака да е монтирана **допълнителна табела Т1**. Съгласно чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 60, ал. 1 от ППЗДвП допълнителна табела Т1 указва **разстоянието от пътния знак до началото** на пътния участък или мястото, за което важи този знак. Това налага извод, че поради наличието на допълнителната табела Т1 към пътните знаци В26 (60 км/ч) началното място, от което те пораждат действие, следва да се определи след отчитане на сигнализираното с табелата разстояние от пътния знак до мястото, за което този знак важи. Следователно:

- знакът В26 (60 км/ч), поставен на км 34+605 /ляво/ от път II-64 и с допълнителна табела Т1 /4000 метра/, поражда действие от км 30+605, а

- знакът В26 (60 км/ч), поставен на км 32+600 /ляво/ от път II-64 и с допълнителна табела Т1 /2000 метра/, поражда действие от км 30+600 от същия път.

По този начин, макар процесният пътен участък на км 34-ти от републикански път II-64 обективно да се намира след знаците В26, то от правна страна той попада **преди** началото на обхвата им на действие поради поставената табела Т1. По делото са приети като доказателства още Констативен протокол от 02.11.2020 г. за монтирането на пътните знаци и поставените допълнителни табели, както и снимков материал, включително за интересуващите делото знаци В26 в посоката от гр. Пловдив към гр. Карлово. Тези материали доказват по несъмнен начин, че поставената табела Т1 важи именно за знака В26, тъй като табелата е разположена непосредствено под пътния знака и в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от Наредба № 18/23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, съгласно който: *„Допълнителната табела се поставя непосредствено под пътния знак, за който се отнася, без разстояние между тях.“*

Следователно за пътния участък, посочен като място на извършване на нарушението, не се установява да е имало въведени забрани или ограничения на скоростта с пътни знаци. Щом поведението на водачите на ППС при избирането на скоростта им на движение не е било регулирано от пътен знак, то режимът на максимално допустимата скорост се е определял според общото правило на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В тази връзка с оглед на категорията на превозното средство, факта на осъществяваното движение извън населено

място и липсата на въведени ограничения на скоростта, приложимо е било общото ограничение от 90 км/ч. Предвид изложеното движението на процесния лек автомобил със скорост от 80 км/ч и на посочения пътен участък се явява правомерно и в рамките на допустимата максимална скорост.

По тези съображения съдът намира жалбата за основателна, а атакуваният електронен фиш за издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което той трябва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и основателността на жалбата право на разноси възниква единствено за жалбоподателя, който обаче не е поискал овъзмездяване на сторени разноси в процеса, нито е доказал извършването на такива. Присъждането на разноси не е автоматична последица от постановяването на благоприятно за страната решение и по дължимостта им съдът не се произнася служебно, а само при надлежно сезиране (така *Решение № 1411 от 30.07.2020 г. по к.а.н.д. № 1164/2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив*). По тези съображения разноси не следва да се присъждат в полза на никоя от страните.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 4190706 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от ОДМВР ПЛОВДИВ, с който на И.Т.Р., ЕГН: *****, с адрес: ***, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **50 (петдесет) лева** за нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е постановено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____